

ประดุกานท์

กานติกานท์

ม.ล.ปานพิตย์ ภานุมาศ¹

แม้ว่าเหตุการณ์จะผ่านไปเกือบสองปีแล้ว ก็ตาม เหตุการณ์ทางจังหวัดภาคใต้โดยเฉพาะสามาจังหวัดชายแดนภาคใต้ก็ยังไม่มีที่ท่าว่าจะสงบลง บางครั้งก็มีความรุนแรงเกิดขึ้นเป็นระยะๆ และเกิดขึ้นถี่ครั้งมากขึ้น ความรู้สึกร่วมที่เกิดขึ้นในระหว่างการเรียนการสอนวิชาการเขียนร้อยกรองหั้งผู้เรียนและ

ผู้สอนในบางจุดก็คล้ายคลึงกัน ทั้งนี้อาจจะเป็น เพราะอยู่ใกล้กับสถานที่เกิดเหตุและสามารถรับรู้ข่าวคราวได้เร็วกว่าผู้ที่อยู่ไกล ผลงานที่จะนำเสนอในครั้งนี้เป็นงานนักศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้แต่งเป็นคำประพันธ์ร้อยกรอง โดยพรรณนาความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ใกล้ๆ ตัว

ผลงานชิ้นแรกเป็นของนางสาวนภาพร ทุมรักษ์ นักศึกษาวิชาเอกภาษาและวรรณคดีไทยโดยใช้ชื่อเรื่องว่า “ชีวิตบนเส้นด้าย”

เกิดเป็นชายชาติทหารชำนาญรุบ
ลิงบุกป่าฝ่าดงด้าวแคนดอย
ต้องตระหนักรตรากตรำลำบากล้น
คงปรบมปรามปกป่องความปลอดภัย
ในตอนนี้เกิดเหตุการณ์ไม่สงบ
สามจังหวัดชายแดนแสวงกันดาร
ก่อการร้ายเมื่อไรต้องสืบเสาะ
ด้วยวิญญาณนกรอบผู้ยอมพลี

ไม่สยบย่นย่อห้ออดดอย
นั้นเหนื่อยน้อยนิดนักไม่หนักใจ
สู้ดทนไม่หลบลี้หนีไปไหน
อันตรายใดได้ไม่แพ้พาน
ต้องสู้รบยืนหยัดอย่างห้าวหาญ
ยะลาพานนราปัตตานี
สามเสือเกราะสู้เสียงสมศักดิ์ศรี
หั้งชีวีมองไว้ให้แผ่นดิน

ผลงานชิ้นที่สองเป็นของนางสาวอัจฉริยา จำเริญสุข วิชาเอกภาษาไทยชื่อเรื่อง “ผู้พิทักษ์สันติรายณูร์”

นำบัดทุกชั่งเสริมสุขด้วยมุ่งมาด
อันตรายก่อการร้ายมากมายเกิน
เป็นตำราจดต้องใจลุกพันฝ่า
จะวิกฤตหน่วงหนักสักเพียงใด
บัตตานี ยะลา นราธิวาส
พากลัทธิอุบاثร์ขาดคำนึง
ชาวไทยรักผู้พิทักษ์สันติรายณูร์
ஸະչີພເພື່ອພອງຫນຮັກຍົດຄົນດີ

อย่างองอาจหาญกล้านำสรรเสริฐ
ยังก้าวเดินท้าความช้ำด้วยหัวใจ
อยู่แนะนำห้ากล้าประจัญไม่หวั่นไหว
หรือมีไครโรมรันไม่พรั่นพรึง
ผู้คนหวาดระแวงภัยไปทั่วถึง
มันจึงถึงเบ่นฝ่าไร้ปรานี
ปกป้องชาติให้ยืนยงคงศักดิ์ศรี
ประกอบวีกรรมก่อต่อแผ่นดิน

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ผลงานชิ้นທີສາມ ຂໍ້ອ “ສາຍນໍ້ແຫ່ງບ້ານເກີດ” ພລການຂອງ ນາຍຄະລຸງທະ ຍກຍ່ອງ ວິຊາເອກພາຍາໄທ
ທີ່ແຫ່ງນີ້ມີສາຍນໍ້ມີໜົວໃຈ¹
ຜ່ານເວລາເນື່ອນນານຍັງສານພັ້ງ²
ໜັນຄຣິສຕິພຸຖ້ມສຸລິມວັດຍື່ນ³
ວັດນົຮຣມດ້າຄວາມດີ້ວິ່ງສູງສາລ⁴
ຄຳສູງສາຍືນຫຍັດກັດຝັ້ນສູ່⁵
ສໍານີກຽກບ້ານເກີດເທິດລໍາເນາ⁶
ທາຮາເອື່ອຍເນື່ອຍຈໍາຢ້າງຄຸນຄ່າ⁷
ໃຊ້ນໍ້າເຢັນດັບໄຟຮ້ອນໃຫ້ຜ່ອນຄລາຍ⁸
ຫລອມຮົມຈົດສັນພັນນີ້ເປັນຄວາມຫວັງ⁹
ທຸກໆເຊື້ພັບຄອງອູ່ຄູ່ຕໍ່ຕໍ່ນານ¹⁰
ຮັບວັນຄືນຄົວນັ້ນທີ່ວ່າງລູກໜານ¹¹
ສືບປະສານສරຽກສ້າງທາງຂອງເຮົາ¹²
ຈະເຄີຍງຸ່ສັນຕິມີຫລາດເບົາ¹³
ແຜ່ນດິນເກ່າສາຍໂລທິດຍັງຕິດກາຍ¹⁴
ຖຸດໂຄັກຝ້າແລລັບຈັບຈຸດໝາຍ¹⁵
ແມ້ວິ່ພວຍຍັງອາຈເຊື້ອໜາຕີໄທ¹⁶

